

valg, som meget vel kan nedsættes her i Rigsdagen. Alle Parter kan da blive hørt, og Protokoldskrifterne blive sammenholdte med Udsagn fra dem, som beklager sig, og fra deres Medsøstre. I saa Fald vil vi faa Klarhed, medens nu Paastand staar imod Paastand. Der maa skaffes Klarhed, og denne Klarhed tilvejebringes kun ved en virkelig alsidig Undersøgelse. Andet har jeg ikke forlangt, og mere kræver jeg heller ikke, men det Ønske maa man ogsaa imødekomme.

Moltesen: Man kan slet ikke komme udenom disse Vidnesbyrd, jeg her omtalte. Det er ikke Overklassevidnesbyrd, som det ærede Medlem maaske vil sige. Den Læge, som har undersøgt Sagen, siger, at denne livsfarlige Sygdom er Forstoppelse, som kureres med amerikansk Olie. Det kommer man ikke udenom, og der behøves ingen Undersøgelseskommission i den Anledning. Det samme er Tilfældet med det andet Eksempel, jeg fremdrog. Der staar i Protokollen, at vedkommende er en god lille Pige; det er Moderen, som klager. Det er faktiske Ting, her er oplyst, dem behøves der ikke en Kommission til at undersøge.

Sabroe: Det ærede Medlem oplyste selv angaaende Augusta Harmsen, at hun nærmest var abnorm. Hun led af kronisk Ekslem. Men hvor kan man forsvare ikke at lade det stakkels, syge Pigebarn blive underkastet en Kur f. Eks. paa Finsens Lysinstitut. Hvor kan man overhovedet forsvare at overanstrenge dette stakkels, aandssvage Barn. Betingelsen for at faa fuld Klarhed i denne Sag er, at man hører de paagældende; de har Krav paa et Forsvar. Det ærede Medlem støttede sig udelukkende til de ledende paa Anstalten og de Herrer Læger, som i Virkeligheden ikke kender noget til den forudgaaende Behandling af Barnet.

Moltesen: De eneste, der kender den forudgaaende Behandling af Barnet, er Lægen paa Jægerspris og den Læge paa Rigshospitalet, som har undersøgt hende, da hun blev indlagt der. . . (*Sabroe:* Lægen paa Jægerspris forsømte sin Pligt). . .

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde, det ærede Medlem har haft Ordet for en kort Bemærkning.

Forespørgeren (N. C. Jensen): Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) slog meget rask og meget kraftigt fast, at med denne Forespørgsel var det egentlig ude, Glansen var gaaet af den, der var ikke mere tilbage, efter at den højtærede Justitsminister havde slaaet det hele ned. Dette Ræsonnement er ikke en Døjt bedre end det, han vilde understrege ved at sige, at den Gud giver et Embede, giver han ogsaa Forstand, hvad man ikke kan sige om den Mand, som faar en stor Gaard eller bliver Folketingsmand. Ja, det ved jeg ikke; jeg lader dette staa for det ærede Medlems Regning og skal kun bemærke, at Ræsonnementet i begge Tilfælde forekommer mig omtrent lige meningsløst.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Justitsminister. Jeg vil begynde med at takke den højtærede Minister for hans Udtalelser. Hvad der alt er opnaaet, betragter jeg som et Grundlag, der kan bygges videre paa i Fremtiden. Jeg er ikke enig med den højtærede Minister i, at der ikke kan nedsættes en Kommission, og at en saadan intet kan udrette, men jeg er ganske enig med ham i, at der, hvis man nedsætter en Kommission og sender den ned paa Højesteretsadvokat Nellesens Kontor, ikke vil komme noget ud deraf. Jeg er endogsaa tilbøjelig til at tro, at Højesteretsadvokaten vil prøve paa at smide Kommissionen ud, i alt Fald vilde det stemme nøje med de Erfaringer, jeg har gjort. Jeg har aldrig nogen Sinde mødt en mere uforskammet og uopdragen Adfærd end den, som denne Højesteretsadvokat udviste mod mig. Jeg skrev i sin Tid til ham og udbad mig nogle Oplysninger om Jægerspris, hvorefter man svarede fra Kontoret — Højesteretssagføreren havde underskrevet —: Hvis de tilsendte Oplysninger ikke er tilstrækkelige, vil vi indbyde Dem til at komme op paa vort Kontor. Jeg skrev tilbage til Højesteretsadvokaten, at dette vilde jeg ikke, før jeg havde gjort opmærksom paa, at jeg havde syslet saa meget med Jægerspris nu, at jeg kunde sige mig selv, at det vilde ende med en Interpellation til Justitsministeren i Rigsdagen. Og saa skrev jeg: Efter dette kommer jeg ikke, med mindre man giver mig Tilladelse dertil. Jeg vilde nemlig ikke have, man skulde kunne sige: De Oplysninger, du har søgt og faaet, har du faaet under et falsk Foregivende. Jeg fik saa Indbydelse til at komme derned, dersom jeg ønskede det.